

neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
sobota: 18:30
14:20 – v kapli sv. Kříže v psychiatrické léčebně v
Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou, nebo kdykoliv na požádání na faře.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát odsloužit mši svatou, tak si ho můžete přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do konce roku.

FARNÍ MOBIL

Hlavně pro případy zaopatřování jsme zavedli farní mobil 739 521 857, na kterém bude k zastížení jeden z nás kněží. Obvykle se budou telefonáty přesměrovávat na naše telefonní čísla.

PŘÍPRAVA NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Příprava na 1. sv. přijímání probíhá v hodinách náboženství pro 3. ročník každý čtvrtek od 16:30 hod. na faře v sále.

PŘÍPRAVA NA KŘEST DOSPĚLÝCH

Příprava na křest dospělých a 1. sv. přijímání probíhá každý čtvrtek v 19:30 hod. na faře v sále.

PŘÍPRAVA NA SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

Příprava na biřmování pro mladší probíhá každou neděli od 17:00 hod. na faře v sále.

MIMOŘÁDNÁ SBÍRKA NA KUCHYŇKU

V neděli 5. října 2014 je mimořádná sbírka za účelem pokrytí zejména letošních stavebních výdajů spojených s kuchyní u sálu. Upřímně Pán Bůh zaplat' všem dárcům!

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena úterý od 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933, tel. 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Vítězslav Ryzí, Marie Sychrová, Marek Schwarz, Jiří Štásta. Uzávěrka příštího čísla je 25. 11. 2014. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ

u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Říjen 2014

č. 21

DUCHOVNÍ NAKOPNUTÍ

Milé sestry a bratři! Vstoupili jsme do nového školního roku. Zahájili jsme ho poutí na Svatou horu u Křížanova. Měl jsem radost nejen z pěkného počasí, ale i z dobré atmosféry, která tam byla.

Šli jsme po stopách sv. Zdislavy, která mě zaujala nejen svou láskou k lidem, ke zvířatům a květinám, ale i jak dokázala pomáhat. Často nečekaně, ale s velkou láskou a vynalézavostí, tou překvapovala a odzbrojovala všechny.

Její nápaditost nám krásně může ilustrovat legenda o zbojníkovi, který rodině Zdislavy jednoho dne skočil do cesty a začal od nich vyžadovat peníze a šperky. Všichni strnuli a už se chtěli zbavovat svých cenností. Jediný, kdo se zbojníka nebál, byla Zdislava. Lehkými krůčky se k zbojníkovi přiblížila a pustila se do něho: „Když se vzdáš, nic se ti nestane, a ještě ti obvážu ránu, kterou skrýváš pod kabátem.“

Zdislava se snažila okolo sebe rozsévat lásku a pokoj. Druhým pomáhala jak dobrou radou, tak i čajem z bylinek nebo mastičkou, kterou uzdravovala rány na těle i na duši. Svou dobrou a laskavou povahou si získala srdce snad každého.

V kronice od Aleny Vrbové, která čerpala z Dalimilovy kroniky se dočteme i o těžkostech, které Zdislava prožívala. Její dobrotu a pohostinnost se panu Havlovi líbila jen do určité míry. Jednou ji nechal ozbrojenci přivést zpátky na hrad.

To může být povzbuzením i pro nás. Těžkosti nemusí být kamenem úrazu, ale zkušební kamenem našich vztahů, jejich opravdovosti a hloubky. Těžkosti, nedorozumění i zranění do života patří, bez nich se život neobejde. Záleží na nás, jak jim dokážeme čelit.

Dokázat vycházet s druhými, zvláště s těmi nejbližšími je hodně velké umění. Jsou chvíle, kdy nám to jde jako po másle, ale přichází i okamžiky, kdy s tím máme velké problémy. Nejde nám to raz dva. Chybí nám chuť i trpělivost se s druhým stále znovu domlouvat a vycházet mu vstříc, aby potom i on zase vyhověl v něčem nám, ale jde to! Pokusme se o to znovu.

o. Petr Polívka

UVEDENÍ DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

V neděli 21. září 2014 proběhly volby do pastorační rady farnosti. Jmenování farářem byli: Jiří Kopecký (kostelník), Miloslav Trmač (ekonomika), Marie Sychrová (děti a katecheze), Václav Trmač (varhaník), Jitka Konečná (rodiny)

a Zdislava Sychrová (mládež). Zvoleni byli: Josef Kratochvíl ml. (technika), Martin Kratochvíl, Marie Kratochvílová (hudba a zpěv), Josef Šťasta (senioři), Michal Šťasta (skauti a ministranti), Anežka Trmačová.

Uvedení do pastorační rady farnosti bude v neděli 12. října 2014 při mši svaté pro rodiny s dětmi v 9:30. Noví členové pastorační rady potvrdí slibem před farností, že budou svědomitě plnit své poslání v pastorační radě a přispívat k růstu Božího království v naší farnosti.

Ustanovující zasedání pastorační rady bude ve středu 15. října 2014 v 19:15 na faře v sále.

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE

Vyučování náboženství pro 1.–2. třídu je každé úterý 15:00–15:45 s pí. Marií Sychrovou, pro 5.–9. třídu každou středu 16:30–17:15 s pí. Pavlou Osvaldovou a o. Petrem Polívkou a pro 3. třídu každý čtvrtek 16:30–17:15 s o. Petrem Polívkou.

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLE

Vyučování náboženství na základní škole Řehořova bude pro 1.–3. třídu každé pondělí 13:15–14:00 a pro 4.–5. třídu každé úterý 13:15–14:00 s pí. Gabrielou Marošovou.

o. Petr Polívka

FARNÍ POUŤ „STRÍPKY Z MOZAIKY ŽIVOTA SVATÉ ZDISLAVY“

V sobotu 20. září nastal den naší dlouho očekávané farní poutě. Předpověď počasí hrozila odpoledními dešti a bouřkami, přesto byla nálada ve vlaku dost veselá. Bylo nás tolik, že jsme s přehledem zabrali celý vagón. Doprovázeli nás dva naši kněží – otec Petr a otec Zdeněk. Bujará nálada farních poutníků nepolevila, ani když okna vlaku zastřela hustá mlha. Po výstupu na nádraží v Ořechově jsme vytvořili společně opravdu velký komunitní kruh, ve kterém jsme začali pouť modlitbou a požehnáním. Svatá hora je mimořádné místo. Pojmenování „Svatá“ pochází s největší pravděpodobností z dob cyrilometodějských misí. Snad právě odtud ponejprv v

délka je tedy zhruba dvojnásobná délce otevřené píšťaly. Naproti tomu krytá píšťala má nahoře pevný konec, tedy uzel, vzniká čtvrtvlna – vlnová délka je čtyřnásobná délce píšťaly. //při rychlosti zvuku 340 m/s (při 15 °C) má nejhlubší tón základního rejstříku tj. velké C = frekvence 65 Hz vlnovou délku 5,2 m, tedy otevřená píšťala má délku 2,6 m, krytá 1,3 m. Do budoucna bude podstatné, že 2,6 m je cca 8 stop//

Nyní se podíváme na dva principy vzniku zvuku – jsou to píšťaly labiální = retné a linguální = jazykové. Retné fungují na principu zobcové flétny, jazykové (jich je cca do 8 % v našich varhanách) na bázi klarinetu či harmoniky. O tomto ale podrobněji příště – tedy spíš opět pro milovníky fyziky. Václav Trmač

ČERVNOVÁ PROHLÍDKA VARHAN, ZVONICE I VĚŽNÍCH HODIN

V neděli 29. června odpoledne jsme měli možnost znovu, podobně jako o Noci kostelů, ale tentokrát beze spěchu, prohlédnout si náš krásný mariánský kostel. Přišlo méně lidí, proto se nemuselo při prohlídce spěchat. Náš varhaník Václav Trmač trpělivě a s velkým nadšením zasvěcoval příchozí do tajů zvuků varhanních píšťal. Vysvětloval, co to vlastně je rejstřík a jak dosáhnout toho, abychom vnímali zvuk varhan jako tichý či silnější. Ukazovali jsme si, odkud jde vzduch do píšťal a jak důmyslné převody se skrývají mezi úhozem do klávesy a vpuštěním vzduchu do píšťaly. Myslím, že po tak poutavém vyprávění máme všichni k tomuto královskému nástroji značně blíž.

Ten, kdo se nebál schodů, mohl vyjít na věž až k věžním hodinám. Našli se i odvážlivci, kteří vystoupali až do kopule. Víte, že naše věžní hodiny jsou unikátem? Závaží je elektricky natahováno a dvě ozubená kola pro bití čtvrtové a celé jsou spojena v jeden mechanismus. Odpoledne rychle uběhlo a museli jsme končit. Tak zase příště!

Terezie Široká

a bývalá koordinátorka Růženka, které vedené Duchem svatým konají nádherné požehnané evangelizační dílo. Také děkuji za vstřícnost a pomoc při realizaci Tridua našim duchovním otcům, zvláště otci Petru Polívkovi, panu Kopeckému, hudebníkům a všem, kdo se na přípravě podíleli.

Stanislava Pacasová

VARHANNÍ OKÉNKO 5

V minulých kapitolách jsme si vysvětlili, jak varhaník ovládá celý ten organ = varhany. Mechanismů jak toho docílit je spousta. Ale to nejdůležitější, nejcennější a taky nejdražší na tomto nástroji jsou píšťaly – ty vyluzují ty krásné zvuky a souzvuky. V historii prošly samozřejmě velkým vývojem, podle potřeby momentálního hudebního stylu, avšak můžeme říci, že některé objevené principy platí staletí, stejně jako housle vypadají od jisté doby prakticky stejně a dokonaleji udělat prostě nejdou.

Píšťaly, které jsou vidět z kostela, patří rejstříku, jenž se jmenuje Principál (hlavní) – jsou to ale pouhá cca 3 % ze všech píšťal. Od pohledu jsou kovové – z „varhanního kovu“ – tj. směs cínu a olova. Podobné složení má např. pájka, kterou se pájí elektrické spoje. Kutilové jistě vědí, že oba kovy jsou velmi měkké, takže se musí s píšťalami zacházet velmi opatrně. Výjimečně se ale též používá měď, mosaz, při šetření či při válečném rekvírování jako náhražka i zinek. Kov se dobře odlévá do trubek, proto mají tyto píšťaly válcovitý tvar. Výjimečně se zužují – jsou konické, či rozšiřují – potom jsou trychtýřovité.

Velká část píšťal je ale též vyrobena ze dřeva – ty nejsou pohledově tak efektní, proto jsou většinou skryty uvnitř varhanní skříně. Dokulata by se dělaly špatně, proto jsou konstruovány hranaté ve tvaru dlouhého kvádra. Jistě poznáte rozdíl barvy zvuku kovového nástroje – třeba trumpety, a dřevěného – např. zobcové flétny. Dřevo zní měkčeji a jemněji.

Další dělení je na otevřené, kryté a polokryté. Píšťala je většinou nahoře otevřená, tedy do ní může i napadat prach, holubi... Některé jsou ale nahoře zašpuntované zátkou či kloboučkem – proto se nazývají kryté. Je vůbec obdivuhodné, že tyto píšťaly znějí, ale mají pěkný měkký, dutý a dobře mísivý zvuk. Zajímavostí je, že kryté píšťaly znějí o oktávu hlouběji než otevřené, takže se dělají poloviční velikosti (délka je hlavním faktorem určujícím výšku tónu). Pro muže: je to fyzikálně snadno odvoditelné – v píšťale vzniká stojatá vlna. Píšťala má dole vpředu „výhřez“ – volný konec, tedy je tam kmitna. Otevřená píšťala má nahoře také kmitnu, uprostřed je tedy uzel, vzniká půlvlna – a vlnová

tomto kraji zaznělo slovo Boží z úst věrozvěstů nebo jejich učedníků. Je to zároveň poutní místo spojené se svatou Zdislavou, nacházející se mezi obcemi Kadolec, Heřmanov a Ořechov. Svatá Zdislava, která se narodila v nedalekém Křižanově a měla ráda přírodu a poustevnictví, se sem ráda a často chodívala modlit. Pouť jsme proto obětovali za rodiny a zvláště za naši farní rodinu. Putováním nás provázely „Střípky z mozaiky života svaté Zdislavy“. Bylo to deset zastavení v průběhu cesty, při nichž jsme mohli nahlédnout do některých okamžiků života této svěťce,

zahrát si tematické hry, zasoutěžit si, něco si vyzkoušet nebo si vytvořit. Polední modlitbu pak při zvukové kulise šumícího lesa vedl opět otec Zdeněk. To už sluníčko naplno svítilo a hrálo. Mladší poutníky nejvíce bavilo přenášení nemocných, honička se šátky (uzdravování), vedení nevidomých (prohlédnutí slepých), společná šňůra všech se zavazanýma očima (zde jsme v délce a počtu udělali určitě rekord), sbírání bylinek a míchání lektvarů, hledání šperkovnice paní Zdislavy z Lemberka (zřeknutí se všech ozdob kráslicích hradní paní), chůze nerozdělitelných (manželství), hledání členů rodiny, ze které sv. Zdislava pocházela. Téměř všichni poutníci (bez rozdílu věku) si vyzkoušeli chůzi nevidomých, hod špejlí (stavba kostela a špitálu) a zahánění strachu. Kousek pod vrcholem si každý vytvořil z větví svůj kříž, do kterého si promítl své bolesti, problémy, obavy, nejistoty, smutky a strachy. Všechno to těžké jsme po vzoru sv. Zdislavy přinesli na vrchol, kde nám při mši svaté otec Petr naše kříže požehnal a mohli jsme je symbolicky vložit do Božích rukou a Jeho vůle. Bohoslužba sloužená otcem Petrem a otcem Zdeňkem na vrcholu Svaté hory, kde se nachází působivý altánek se sochou sv. Zdislavy, se stala pro nás největším a nezapomenutelným prožitkem. Bylo nás více, protože se přidali další farníci, kteří přišli od aut z Kadolce. I při zpáteční cestě nám počasí přálo a mohli jsme se sytit kouzlem vysočinské krajiny. První kapky deště nás zastihly až těsně před nástupem do večerního vlaku. Ale to už jsme byli v bezpečí. Bohu díky! Všude dokola totiž hustě pršelo. Vlak si to mířil nezadržitelně k Brnu a

vagón našich farních poutníků byl nejhluchnější a nejveselejší z celé soupravy.

Marie Sychrová

HOSPODAŘENÍ NAŠÍ FARNOSTI

V našem Zpravodaji se čas od času věnujeme také hospodaření naší farnosti. V letošním roce máme za sebou nemalé výdaje a další máme v plánu.

Největšími položkami jsou – již tradičně – zálohy a úhrady za elektrickou energii a plyn, a to jak pro kostel, tak i pro farní budovu. Nemalým – z našeho pohledu „neužitečným“ – výdajem je také zákonem nařízené stočné z plochy našeho kostela.

V letošním roce jsme věnovali hodně prostředků na propagaci kostela a naší farnosti. Jednalo se jednak o brožuru ke 100. výročí posvěcení našeho chrámu, jednak o výdaje spojené s první účastí na Noci kostelů. Jde však z větší části o vydání za materiály, které nejsou omezeny pouze na letošní rok, ale budou využity i v příštích letech.

Po četných experimentech a zkouškách se nakonec podařilo za poměrně příznivou částku podstatně zlepšit ozvučení našeho kostela. Tyto výdaje byly z části kryty účelovými dary, ale především předpokládáme, že budou mít dlouhodobý příznivý efekt.

Dlouhodobě splácíme také půjčku z minulých let a v neposlední řadě jsme také povinni přispívat na potřeby naší diecéze.

V letošním roce plánujeme dokončení podstatné části rekonstrukcí spojených s úpravou farního sálu a zřízením nové přilehlé kuchyně. Cílem je získat prostor, který by mohl dobře sloužit jednak k setkávání celého farního společenství např. po nedělních bohoslužbách – někde tomu říkají „farní kavárna“, ale především pro další akce – setkávání různých skupin a společenství, přednášky, besedy, přípravu na přijetí svátostí apod. To vše vyžaduje určité technické zázemí, jehož nezbytnost se při podobných akcích již několikrát projevila. Věříme, že se nám podaří za rozumnou cenu získat účelné a praktické vybavení.

Abyste si mohli udělat představu o výši částek, o kterých bylo dosud pojednáno, předkládáme Vám přehlednou tabulku:

V neděli je den radosti a chval. Měla by to pocítit celá naše rodina, aby i oni cítili, že máme v srdci radost a lásku. Také na nedělní pobožnosti jsme měly vystavenou Nejsvětější svátost oltářní. Nedělní pobožností maminky provázely Jany.

V přípravných modlitbách prosíme Pána o vedení Duchem svatým a o zvolení symbolu na jednotlivé dny, který má být jednoduchý a pochopitelný pro každého, kdo na Triduum přijde.

V pátek jsme zvolily holubici symbol Ducha svatého, kdy maminky odevzdávaly svá provinění v podobě zhasnuté svíce, kterou zapálily a rozsvítily tak působení Ducha svatého.

V sobotu byl také symbol holubice, ke které se kladly ratolesti levandule, jako uzdravující bylinky a v neděli bylo symbolem srdce jako Nejsvětější srdce Páně, na kterém byla naskládána malá srdíčka se Slovem Božím, které si maminky odnášely domů.

Pobožnosti Tridua se každý den zúčastnilo asi 30 maminek. Počet se může zdát malý, ale když si uvědomíme, že se Triduum koná v tyto tři dny po celém světě, tak zjistíme, že se za naše děti modlí maminky z druhého konce světa i v době, kdy my spíme. Naše modlitby jsou velikým darem z nebes a mají velikou moc. Jak píše naše koordinátorka Markétka: „Maminky neváhejte pustit Boha do Vašich životů na první místo. Bude-li On ve Vás, může se ještě více skrze Vás dotýkat nejen Vašich dětí. Nezapomínejte, že Váš život je darem, skrze který máte vést druhé k radosti a obrácení.“

Do hnutí MM mne přivedlo před třemi lety právě Triduum, které se konalo v postní době také v našem kostele. Prožívala jsem velmi těžké životní období a Bůh mi přichystal nádherné setkání. Ukázal cestu, kterou mám jít – odevzdanost, lásku, pokoru, očistění, které navodilo klid v duši. Pokorná, prosebná modlitba přináší ovoce. Po tři roky jsem Triduum nevynechala a je pro mě vždy duchovní obnovou. Tentokrát to bylo jiné, byla jsem pověřena vedením páteční pobožnosti spolu s Bohdankou. Trochu jsem měla obavy, abychom maminkám připravily pěkné setkání s naším Pánem, ale obav mě zbavila modlitba s prosbou o vedení Duchem svatým, kterou jsme se modlily po celou dobu příprav a také na každém setkání ve skupince MM. Jen hodinka, kterou pobožnost trvala byla krátká, ale naplněná přítomností Pána Ježíše.

Děkuji Pánu Bohu za vedení Duchem svatým a krásné chvíle v Jeho přítomnosti. Mé díky má také zakladatelka Veronika, koordinátorka Markétka

s dětmi v 9:30. V tomto školním roce se budou promluvy pro děti pravidelně střídát v kostele a v kapli, takže každou druhou neděli bude katecheze pro děti probíhat v kostele. Bude snahou oslovit všechny účastníky této bohoslužby. Po mši svaté dostávají děti nálepky biblických postav, které si mohou nalepovat do příslušných sešitků, kde mají stručné informace k těmto postavám. K nálepkám biblických postav je v sakristii k dostání metodika s biblickými příběhy.

Náboženská výchova dětí je a bude v naší farnosti i nadále podporována nejrůznějšími způsoby a aktivitami, záleží na rodičích a dětech, jak nabízených možností využijí.

Marie Sychrová

MODLITEBNÍ TRIDUUM MATEK

V našem kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie se ve dnech 27. – 29. června 2014 vždy v 17:30, konalo Triduum MM, po kterém se konala večerní mše svatá.

Hnutí MM založila koncem roku 1995 sestra Veronica Williams se svojí švagrovou Sandrou, kdy pocitily velkou potřebu modlit se více za svoje děti. Hnutí MM se velmi rychle rozšířilo, dnes již do 118 zemí světa. Posléze vznikla komunita Solace (Útěcha), která zahrnuje Modlitby matek, Modlitby otců a Děti víry. Triduum – třídenní triduum je pozvání z nebes si připomenout každého čtvrt roku velikonoční tajemství a prožít tento čas s Matkou Marií. Triduum nejsou jen tři hodiny, ale tři dny. V pátek začínáme modlitbami – třeba jen krátkými „Pane Ježíši, smiluj se nad námi“ a půstem – kdo může. Jsme pozvány činit pokání za naše hříchy, máme předložit Pánu všechno, co prožíváme – naše povinnosti, námahu jako oběť za naše hříchy, tedy za to, co jsem já sama udělala špatně. Prosit o odpuštění a lásku Boží.

Naše setkání se každý den skládalo z písní z Koinonia a modliteb k Duchu Svatému, modliteb za ochranu, sjednocení, odpuštění, čtení z Písma svatého a odevzdání.

V pátek jsme měly před odevzdáním pobožnost křížové cesty. Pobožnost Tridua je vyvrcholením dne, po níž bychom měly odcházet v tichosti do svých domovů a v duchu děkovat za Boží milosrdenství. Páteční pobožností maminky provázely Bohdanka a Stanislava.

V sobotu prosíme o milost odpuštění těm, kteří ublížili našim dětem. Celý den si připomínáme, že nám Ježíš odpustil mnohem víc, než co my máme odpustit druhým. Po dobu pobožnosti jsme se modlily před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní. Sobotní pobožností maminky provázela Kristýnka.

Účel	Dosud uhrazeno	Úhrady (plán) do konce r.2014
Elektrická energie	70 327	19 770
Plyn	112 933	38 600
Publikace, propagace, tisk	87 038	32 000
Ozvučení kostela	21 684	
Vodné a stočné	20 955	
Splátky půjček	28 000	14 000
Příspěvek na potřeby diecéze	25 000	
Provozní výdaje (tel. aj.)	7 980	
Stavební párce:		
Doplatek za práce WC, sprcha 2013	42 888	
PVC do nového salónku		9 383
Instalace vody – kuchyně u sálu		29 664
instalace plynu – kuchyně u sálu		5 704
výroba a instalace kuchyňky		47 036
oplechování komínu, montáž parapetů		9 900
Celkem	416 805	196 157

V roce 2015 bychom rádi dokončili rekonstrukci farního sálu obnovou stávající podlahy - položením nového PVC na podkladové desky. Zde předpokládáme náklady cca 37 000,- Kč. Rádi bychom také snížili v úvodu zmíněné provozní náklady na elektrickou energii instalacemi nutnými pro provoz za zlevněnou sazbu ve farní budově. Na tuto akci jsou rozpočtové náklady asi 27 000,- Kč.

Za účelem pokrytí zejména letošních stavebních výdajů spojených s kuchyní u sálu je vyhlášena mimořádná sbírka na neděli 5. října 2014. Věříme, jako již mnohokrát v minulosti, ve Vaši štědrost a dobrotu! Prosíme Vás, přispějte každý dle svých možností, třeba i nevelkou částkou. Je to pro naši farnost a – jak pevně věříme – pro zlepšení naší evangelizační práce!

Vám všem, farníkům a návštěvníkům našeho kostela patří velký dík. Bez Vašich finančních příspěvků a darů by nebylo možné realizovat nic z toho, co se již zdařilo ani plánovat žádné akce do budoucna. Pán Bůh zaplat!

Za ekonomickou farní radu

Miloslav Trmač

FARNÍ TÁBOR „PO STOPÁCH ADAMA A EVY“ V LOVČICÍCH U KYJOVA

V sobotu 16. srpna jsme se sešli na hlavním nádraží a vlakem odjeli do Jestřebic, směrem na Kyjov. Odtud jsme pokračovali 6 km po modré značce, která nás dovedla do Lovčic. Ubytovali jsme se na zdejší faře. Celkem nás bylo 18, z toho 10 dětí a 8 vedoucích. V den příjezdu byly děti rozděleny do dvou skupin. Jedna skupina si zvolila jméno „Farníci“, druhá se pojmenovala „Jožkogang“. Obě družiny představovaly Izraelity, kteří se vydali ve stopách Adama a Evy biblickými dějinami. Každý den čekalo děti setkání s nějakou biblickou postavou. V sobotu se setkali s Adamem a Evou a také se Židem, který jim dal první peníze – šekely. Děti je během pobytu dostávaly za splněné úkoly nebo třeba za úklid. Každý kdo zlobil, o ně ale velmi rychle přišel. Všichni Izraelité dostali i pásek, na který si každý den přišivali drobné upomínky od postav, s nimiž se setkali. Těmto upomínkám jsme říkali „izraelky“ a byly vyrobené obvykle z papíru. První izraelfkou bylo jablko. Večer probíhalo vyhodnocení her a každá skupina získala nějaké body. Jeden bod znamenal jednu „stopu“ do mapy. Každý den jsme také završili společnou modlitbou a den první navíc táborákem.

V neděli ráno nás probudila zvučná píseň a my vyběhli na rozcvičku do ranní rosy. Pak úklid, hygiena, snídaně. V 9:00 jsme šli do místního kostela na mši, kterou sloužil otec Petr. Pak už nás očekával Noe se svými úkoly. Nejdřív si každá družina postavila archu z papírových ruliček a krabiček, potom do ní hledala zvířata. Večer jsme obě archy spustili na vodu. Obě plavidla byly plavby schopné, tedy alespoň na pár minut. Noe nás naučil vytrvalosti a obdaroval nás izraelfkou ve tvaru archy. Po večeři nás čekalo

Součástí každého našeho tábora je celotáborová hra, která je stylizována do jednotného tématu s legendou, kostýmy a scénkami, a proplétá se celým táborovým programem. Na letošním táboře jsme se ve hře založené na filmu „Království nebeské“ stali na celý tábor rytíři, kteří se vydávají na křížovou výpravu do Svaté země. Kromě toho, že hra zaručila spoustu zábavy pro účastníky, a nutno dodat, že i pro nás vedoucí, měla i samostatný výchovný smysl. Účastníci tábora se snažili chovat podle rytířských ideálů, tedy čestně, zdvořile, odvážně apod. Zároveň se však učili toleranci k jiné kultuře a náboženství – v průběhu hry poznali, že se i mezi křesťanskými rytíři mohou nacházet fanatičtí násilníci, a naopak mezi muslimskými bojovníky čestní protivníci, se kterými je možné udržovat přes odlišné názory a vyznání vzájemný respekt. Toto poselství bylo završeno závěrečným uzavřením míru a společnou slavnostní hostinou.

Ondřej Sychra

PROČ NÁBOŽENSTVÍ A NEDĚLNÍ KATECHEZE?

Už jste jistě tuto otázku slyšeli. Naše děti mají nadstandardní vzdělávací programy, perspektivní nepovinné předměty, spoustu zajímavých a užitečných kroužků, potřebné hudební nauky apod. A kde ještě vzít čas na náboženství? A proč? Pojďme se podívat třeba do lesa na stromky. Který se nám jeví nejkrásnější? Zřejmě ten, který je rovnoměrně narostlý do všech stran. Takový je perspektivní do budoucna, stabilní v kořenech a silný v koruně. Prostě v harmonii je krása i síla. Harmonie člověka spočívá v souladu a v rovnovážném vývoji všech složek osobnosti. A tu hraje u dětí nezastupitelnou roli náboženská výchova. Doprovází je v hledání sebe sama v řádu stvoření. Systematicky, ve vzájemné rovnováze a v souvislostech rozvíjí vztahy k Bohu, k ostatním lidem, k okolnímu světu, k přírodě i k sobě samému. Prohlubuje vnímání současného světa a zaostřuje pozornost k Božímu zjevení.

V naší farnosti se uskutečňuje náboženská výchova na třech místech v několika vzájemně se doplňujících liniích. Prvotní a základní náboženství probíhá na faře a je rozděleno podle věku a vyzrálosti dětí, viz rozpis výuky. Paralelně funguje náboženská výchova pro 1. stupeň na ZŠ Řehořova. Duchovním přínosem pro děti i jejich rodiče se stávají katecheze při nedělních bohoslužbách pro rodiny

SPOLČO PRO STŘEDOŠKOLÁKY

Už druhý rok se naše skupinka mladých lidí mezi 15. a 20. rokem setkává na faře. Scházíme se každé pondělí od 17:00 a sdílíme spolu nejen svou víru. Vždy si užijeme i spoustu her a legrace. Přijď se podívat a uvidíš.

Zdislava Sychrová

STUDENTSKÁ MŠE SVATÁ

Ve středu 8. října 2014 v 18:30 se uskuteční v našem kostele první studentská mše svatá v tomto školním roce. Zpívat budeme moderní křesťanské písničky především z Koinonie za doprovodu klavíru nebo kytary. Přijďte si s námi zazpívat!

Zdislava Sychrová

SKAUTKÝ TÁBOR 89. ODDÍLU

Letní tábor lze právem považovat za vrchol celoroční činnosti každého skautského oddílu, a ne jinak je tomu v případě toho našeho. Ten letošní se konal v půli července na tábořišti u Žižkova pole na Vysočině, kde pravidelně táboříme již mnoho let. Strávili jsme dva týdny v těsném sepětí s přírodou – spali jsme v indiánských stanech tee-pee, učili se rozdělávat oheň, ošetřovat

zranění, poznávat rostliny, pomáhat s přípravou jídla, pracovat se dřevem. Přesto jsme měli k dispozici veškerý komfort v podobě prostorné jídelny, plně vybavené kuchyně, kde nám kuchař s pomocí ostatních vařil samé dobroty, indiánské sauny nebo sprchy s horkou vodou. Zároveň jsme si užili spoustu zábavy při hrách a soutěžích, výletech, i jen tak při pobytu se svými

kamarády. Z táborového programu zmíním také jeho duchovní část, která kromě nedělních výprav na bohoslužby do okolních vsí a dalších menších programů zahrnovala letos poprvé mši svatou přímo na našem tábořišti, kterou pro nás sloužila vzácná návštěva – otec Petr.

překvapení – první židovský obchůdek. Každý, kdo měl nějaké šekely, si mohl nakoupit nějakou mlsotu, např. popcorn.

V pondělí jsme se potkali s Abrahámem, který nás učil poslušnosti. Děti se proměnily ve slepé ovce, které musí následovat hlas svého ovčáka, aby našly ohradu. Odpoledne jsme se šli osvěžit do nedalekého rybníka.

Úterý proběhlo pod velením Davida, který nás měl naučit mazanosti. Dopoledne malí izraelité plnili úkoly na louce a v lese. A přestože přišlo, všichni

došli do cíle. Pak na děti čekal zápas s medvědem (přetahování). Nejvíce jim ale líbil souboj s Goliášem, protože se mohly trefovat míčky přímo do Goliáše, kterého ztělesnil Pepa. V poslední hře museli všichni prokázat svou mazanost a obelstít Saula. Úkolem všech dětí bylo posbírat z blízkosti Saula drobné předměty tak, aby si toho Saul nevšiml. Večer jsme se zúčastnili mše svaté v kostele.

Ve středu jsme vyrazili na výlet s Jonášem. Sotva jsme vyšli, potkali jsme zdejšího farníka, který nás pozval na návštěvu svého stavení. Ukázal nám své dva koně, psa Luckyho a poštolku. Na rozloučenou nám věnoval několik rajčat a ještě nás kus cesty doprovodil. Příběh z Jonášova života nás poučil

o tom, jak být spravedliví a dnešní výlet nás zase naučil, že i cesta může být cíl. Přestože se nám výlet nečekaně prodloužil, nepropadli jsme zoufalství. V závěru cesty se ukázalo, že některým z nás ještě zbývají síly i na závěrečný běh. Zpět na faru jsme došli až navečer, a výlet jsme ukončili společnou bohoslužbou v zahradě. Po večeři měly děti možnost utratit další šekely v židovské kavárničce.

Ve čtvrtek nás provázel prorok Izajáš. Snažil se nás naučit, jak být pevní ve svých zásadách.

A taky si pro děti připravil nějaké hry. Jednou z nich bylo plnění různých úkolů, na které měla pouze minutu času (udělat 50 dřepů, vyluštit křížovku, uhádnout hádanky, složit papírovou lodičku apod.). Odpoledne šly děti na přírodovědnou procházku, kde poznávaly různé rostliny a stromy. Následoval krátký přírodovědný kvíz, kde naprosto suverénně zvítězili členové Jožkogangu. Večer jsme všichni opékali špekáčky a veselili se u táboráku.

V pátek dopoledne jsme se vydali na prohlídku místní kapličky a kostela s oním farníkem, kterého jsme poznali ve středu. Byl to velmi zajímavý výklad. Lovčický kostel je velmi pěkný, plný světla a uvnitř skrývá krásné mozaiky. Odpoledne nás učila odvaze královna Ester. Každý z Izraelitů měl dokázat svoji odvahu splněním alespoň jednoho úkolu: vypít neznámý nápoj, najít cizí předmět v kyblíku s neznámým obsahem a jít potmě do sklepa. Ukázalo se, že máme mezi sebou samé odváživce, protože všichni splnili všechny tři úkoly. Přímo od královny Ester jsme vyšli do Jeruzaléma, cíle naší cesty. Úkolem všech Izraelitů bylo společnými silami obnovit zničený Šalamounův chrám. Nejdříve našli v lese místo vhodné pro stavbu chrámu. Zatímco někteří hledali plán, popis a vybavení chrámu, stavěli jiní jeho půdorys z větví. A další zase luštili text modlitby. Nakonec jsme všichni zapálili svíčky a pomodlili se vyluštěnou modlitbou. Cesta Izraelitů byla u konce. Večer jsme se

zúčastnili v kostele naší poslední mše svaté, kde jsme se rozloučili s lovčickými farníky.

Pak jsme šli zpět na faru, kde na nás místo obvyklé večeře čekala izraelská restaurace. Děti se usadily ke čtyřem stolům, na každém z nich byl jídelní lístek. Polovina jídel byla zadarmo (to byl dar od tzv. izraelské rady), ostatní bylo možné koupit za nastřádané šekely.

Nabídka byla velmi pestrá (krupičná kaše, palačinky, pudink, buchtý,...) a obsluha z řad vedoucích a kuchařů měla co dělat, aby uspokojila náročnou klientelu. Po večeři následovala krátká zdravotní procházka a nakonec vyhlášení vítězů, rozdávání diplomů a odměn. Do cíle cesty – Jeruzaléma – došli všichni. Jožkogang měl ale přece jenom o nějaký ten bodík navíc, takže jeho členové měli právo jít si pro odměny jako první.

V sobotu jsme rychle sbalili kufrы a batohy, uklidili faru a vyrazili do Jestřebic na vlak. V průběhu tábora se utvořilo pěkné společenství kamarádů a tak se nám neodjíždělo snadno. Celý letošní tábor zakončila mše svatá v našem kostele na Křenové.

Petra Blaháková

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ

CSA se uskutečnilo předposlední týden v srpnu v Třešti. Setkání bylo určené animátorům – tedy těm, kteří prošli nebo procházejí animátorským kurzem, ale také všem, kteří jsou aktivní ve farnosti. Na internátě v Třešti, kde to vše probíhalo, se nás sešla spousta mladých z celého Česka. Nejvíce zástupců však měla naše brněnská diecéze. Název letošního setkání byl "Nikdo není ostrov" a téma se tedy týkalo vztahů. Program byl velmi nabitý. Celý týden jsme vstávali brzy ráno a den jsme začínali vždy modlitbou. Následovala přednáška a o tématu jsme poté mluvili v diskuzních skupinkách, ve které byl skoro každý z jiné diecéze, takže jsme mohli sdílet své zkušenosti například s vedením spolča. V odpolední pauze jsme měli na výběr vždy z množství sportů, workshopů a jiných aktivit. K dispozici byli také kněží a kaple, která byla otevřená i přes noc. Každý den byla samozřejmě mše svatá, kterou pokaždé celebroidal jiný biskup. Setkání bylo velmi přínosné – bylo to nejen duchovní nakopnutí. Jsem také ráda za nové přátele animátory z jiných koutů republiky. Tak neváhejte a přijďte také na další setkání!

Zdislava Sychrová